

Της Συρκανιάς η κόρη 1/88

Σαν ξεπροβάλλει ο ήλιος
απ' την κορφήν του πλατανιού
και πλημμυρίζει της Συρκανιάς
την Πράσινη κοιλάδα,
μια κόρη ξυπολητή και βυθισμένη
μεσ' το νερό του ποταμού
που φτάνει ως τα γόνατα της,
απάνω στα γοργά και κρυσταλλένια νερά
απλώνει τα προικιά της.
Ξένοιαστη πλένει τα προικιά
σαν ο αγέρας ανεμίζει τα μαλιά της
και το γοργό νερό της τραγουδεί
και καθρεπτίζει την ομορφιά της.
Ψηλώνει το φουστάνι της
δυο γάμπες όμορφες αφήνει να φανούνε,
γύρω τους παίζουν τα νερά
και τα γλυκοφιλούνε.
Νάμουν κι' εγώ του ποταμού μια στάλα
απάνω τους λιγάκι ν' ακουμπήσω
ένα μου χάδι να της εχάριζα
και με τα χείλη μου να τες φιλήσω.

Σάββας Νικολάου
από την Κυθρέα και τώρα στις Η.Π. Αμερικής

Θέλω λεύτερο το χωριό μου 3/86

Χωριό μου ολοπράσινο
στο πόνο ζυμωμένο,
όνειρα π' ανθοβόλησαν
μια παιδική στιγμή,
Λόγγος μου ανθισμένος,
Κεφαλοβρύσου η πηγή
π' αφήσανε γυμνό,
κορούδες μου πανέμορφες
της προδομένης γης.

Χωριό μου, χωριουδάκι
της σκλαβωμένης γης,
θέλω να πιω απ' τη βρύση σου
να γιατρεφτή η πληγή,
ελεύθερο πάλι να σε δω
να περπατάς στ' αστέρια,
ν' απλώνεις τες αγκάλες
στη λυτρωμένη γη,
να στέκεσαι περήφανο
μ' ολάνοικτα τα χέρια,
της λεφτεριάς το βάλαμο
προζύμι της πληγής.

Σάββας Νικολάου